

4. Pôstna nedeľa A

***Pán nehľadí, ako hľadí človek.
Človek hľadí na výzor,
ale Pán hľadí na srdce. (1 Sam 16,7)***

Prvé čítanie

1. kniha Samuelova 16,1b.6-7.10-13a

Pán povedal Samuelovi: "Napln si roh olejom a choď! Posielam ťa do Betlehema k Izaimu, lebo spomedzi jeho synov som si vyhliadol kráľa."

Keď Samuel prišiel k Izaimu a videl Eliaba, povedal si: "Toto je iste Pánov pomazaný." Pán však povedal Samuelovi: "Nehľad' na jeho tvár ani na výšku postavy; tohto som si nevybral. Ja nehľadím ako človek. Človek vidí iba vonkajšok, ale Pán vidí do srdca."

Izai predviedol Samuelovi sedem svojich synov, ale Samuel povedal: "Pán si z týchto nevyvolil nikoho." A Samuel povedal Izaimu: "Sú to všetci tvoji synovia?" On odpovedal: "Ešte chýba najmenší, ten pasie ovce." Samuel povedal Izaimu: "Pošli poň a prived' ho; ani si nesadneme k stolu, kým nepríde." Poslal teda poň a priviedol ho; bol ryšavý, mal pekné oči a príjemný vzhľad. A Pán povedal: "Vstaň, pomaž ho, to je on."

Samuel vzal roh s olejom a pomazal ho uprostred jeho bratov. A od toho dňa pôsobil na Dávida Pánov duch.

Druhé čítanie

List Efezanom 5,8-14

Bratia a sestry, kedysi ste boli tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi. Žite teda tak ako deti svetla. Ovocie svetla je dobrota, spravodlivosť a pravda.

Skúmajte, čo je milé Pánovi, a nemajte účasť na prázdnych skutkoch tmy; radšej ich verejne odsúdte, lebo čo tí potajomky páchajú, je hanba aj hovoriť. Všetko, čo sa verejne odsúdi, zjaví sa na svetle. A všetko, čo sa zjaví, je svetlo.

Preto sa hovorí: "Prebud' sa, ty, čo spíš, vstaň z mŕtvych a Kristus ťa osvieti."

Evanjelium

Ján 9,1.6-9.13-17.34-38

Ježiš zazrel človeka slepého od narodenia. I napľul na zem, urobil zo sliny blato, blatom potrel slepému oči a povedal mu: "Choď, umy sa v rybníku Siloe (čo sa prekladá: Poslaný)!" On šiel, umyl sa a vrátil sa vidiaci.

Susedia a tí, čo ho predtým vídali žobrať, hovorili: "Nie je to ten, čo tu sedával a žobral?" Jedni tvrdili: "On je to." Iní zasa: "Nie je, len sa naňho podobá." On povedal: "Ja som to."

Zaviedli toho predtým slepého k farizejom. Bola totiž sobota, keď Ježiš urobil blato a otvoril mu oči. Preto sa ho aj farizeji pýtali, ako sa mu otvorili oči a on im povedal: "Priložil mi na oči blato, umyl som sa a vidím."

Niektorí z farizejov hovorili: "Tento človek nie je od Boha, lebo nezachováva sobotu." Iní však vraveli: "Ako môže hriešny človek robiť takéto znamenia?" A rozštiepili sa. Znova sa pýtali slepého: "Ty čo hovoríš o ňom? Veď tebe otvoril oči?" On odpovedal: "Je prorok."

Na to mu odvetili: "Celý si sa v hriechoch narodil a ty nás poučáš?" A vyhнали ho von.

Ježiš sa dopyčul, že ho vyhnali; a keď ho stretol, oslovil ho: "Veríš v Syna človeka?" On sa spýtal: "A kto je to, Pane, aby som mohol v neho veriť?" Ježiš mu povedal: "Už si ho videl; a je to ten, čo sa s tebou rozpráva." On povedal: "Verím, Pane." A padol pred ním na kolena.

Na zamyslenie

Dnešné evanjelium je jasným príkladom odvrátenia sa od svetských princípov. Je to vyjadrené vo verši: "... aby tí, čo nevidia, videli, a tí, čo vidia, aby oslepli." (Jn 9,39) Samozrejme Ježiš nechce úmyselne, schválne tých, ktorí vidia, urobiť slepými. Takáto slepota je len prirodzeným dôsledkom toho, čo sa udeje vtedy, keď človek kladie absolútny dôraz na svetské princípy, a nie na Božské. Takúto reakciu Farizejov nám výslovne kladie pred zrak predkladaný text evanjelia. V Ježišovom odmietaní myslenia, ktoré spája slepotu s nešťastím a utrpením ako Božím trestom osobnej alebo rodinnej viny, previnenia a hriechu a zdravie a blaho ako odmenu za život, ktorý sa páči Bohu, Ježiš prekračuje tento myšlienkový a duševný horizont, keď hovorí: slepota srdca je horšia ako slepota očí. Takáto slepota vedie k tomu, že sa uzatvárame voči sebe samým a voči druhým, čím je nemožné skutočné stretnutie, vzťah a spásanosný život.

– *Uzatvárame sa, keď náš prvý pohľad na druhých ľudí zostáva na povrchu a my ich veľmi rýchlo hodnotíme a po-(od-)sudujeme.*

– *Uzatvárame sa, keď sa náš názor skrýva za určitú ideológiu, jedno, či má táto ideológia svetský alebo náboženský pôvod. Ako kresťania nie sme zbavení námahy, snahy a zodpovednosti nazerať presne v každej situácii všedného dňa, s duchovnou šikovnosťou a otvorenosťou preskúšať, preskúmať každú skúsenosť na základe evanjelia. Zvážiť rôzne možnosti ako reagovať a potom urobiť v onej situácii, pokiaľ ju vieme úprimne rozpoznať, primerané a správne rozhodnutie, dať správnu odpoveď.*

– *Uzatvárame sa, keď neberieme vážne samých seba v našej vlastnej hodnote a našej vlastnej dôstojnosti. Niekedy, keď žijeme príliš zameraní na vonkajší život, nútia nás osobné ťažkosti nasmerovať náš pohľad opäť na naše vnútro, na nás samých, aby sa nás opäť dotkli podstatné otázky: Čo je pre mňa dôležité? Čo si želim? Čo potrebujem? Len keď sami seba vnímame láskyplnými očami srdca, sme v stave, pozícii, robiť podobné aj v našom okolí.*

– *V takýchto situáciách bude nám jasne pripomínané to, že v živote sú neviditeľné veci tie najdôležitejšie. Tie veci, ktoré možno vnímať pohľadom nášho srdca. Niekedy sme tak "slepí", tak veľmi do seba samých uzatvorení, že už nič necítíme z toho všetkého dobra okolo nás. Keď sa nám však podarí otvoriť trošku dvere nášho srdca alebo roztvoriť dokonca okná, všimneme si opäť tie zázračné veci, ktoré robia náš život zmysluplným: povzbudzujúce slová, priateľstvo, láska, prísľub, že niekto je s nami v myšlienkach, dôvera, porozumenie, nádej ... "Dobre vidíme len srdcom. To podstatné je očiam skryté." Zvlášť tomu, komu sa podarí otvoriť sa Ježišovej ponuke uzdravenia našej osobnej slepoty, dôverovať mu, ten môže dostať obrovskú novú, život prinášajúcu silu.*

4. Pôstna nedeľa A

**Pán nehľadí, ako hľadí človek.
Človek hľadí na výzor,
ale Pán hľadí na srdce. (1 Sam 16,7)**

Prvé čítanie

1. kniha Samuelova 16,1b.6-7.10-13a

Pán povedal Samuelovi: "Napln si roh olejom a choď! Posielam ťa do Betlehema k Izaimu, lebo spomedzi jeho synov som si vyhliadol kráľa."

Keď Samuel prišiel k Izaimu a videl Eliaba, povedal si: "Toto je iste Pánov pomazaný." Pán však povedal Samuelovi: "Nehľad' na jeho tvár ani na výšku postavy; tohto som si nevybral. Ja nehľadím ako človek. Človek vidí iba vonkajšok, ale Pán vidí do srdca."

Izai predviedol Samuelovi sedem svojich synov, ale Samuel povedal: "Pán si z týchto nevyvolil nikoho." A Samuel povedal Izaimu: "Sú to všetci tvoji synovia?" On odpovedal: "Ešte chýba najmenší, ten pasie ovce." Samuel povedal Izaimu: "Pošli poň a prived' ho; ani si nesadneme k stolu, kým nepríde." Poslal teda poň a priviedol ho; bol ryšavý, mal pekné oči a príjemný vzhľad. A Pán povedal: "Vstaň, pomaž ho, to je on."

Samuel vzal roh s olejom a pomazal ho uprostred jeho bratov. A od toho dňa pôsobil na Dávida Pánov duch.

Druhé čítanie

List Efezanom 5,8-14

Bratia a sestry, kedysi ste boli tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi. Žite teda tak ako deti svetla. Ovocie svetla je dobrota, spravodlivosť a pravda.

Skúmajte, čo je milé Pánovi, a nemajte účasť na prázdnych skutkoch tmy; radšej ich verejne odsúďte, lebo čo tí potajomky páchajú, je hanba aj hovoriť. Všetko, čo sa verejne odsúdi, zjaví sa na svetle. A všetko, čo sa zjaví, je svetlo.

Preto sa hovorí: "Prebud' sa, ty, čo spíš, vstaň z mŕtvych a Kristus ťa osvieti."

Evanjelium

Ján 9,1-41

Ježiš zazrel človeka slepého od narodenia. Jeho učeníci sa ho spýtali: "Rabbi, kto zhrešil? On, alebo jeho rodičia, že sa narodil slepý?"

Ježiš odpovedal: "Ani on nezahrešil, ani jeho rodičia, ale majú sa na ňom prejavieť Božie skutky. Kým je deň, musíme konať skutky Toho, ktorý ma poslal; lebo ide noc, a nik nebude môcť pracovať. Kým som na svete, som svetlom sveta."

Toto povedal, napľul na zem, urobil zo sliny blato, blatom potrel slepému oči a povedal mu: "Chod', umy sa v rybníku Siloe (čo sa prekladá: Poslaný)." On šiel, umyl sa a vrátil sa vidiaci.

Susedia a tí, čo ho predtým vídali žobrať, hovorili: "Nie je to ten, čo tu sedával a žobral?" Jedni tvrdili: "On je to." Iní zasa: "Nie je, len sa naňho podobá." On povedal: "Ja som to."

Hovorili mu teda: "Ako sa ti potom otvorili oči?"

Odpovedal: "Človek, ktorý sa volá Ježiš, urobil blato, potrel mi oči a povedal mi: 'Chod' k Siloe a umy sa!' Šiel som, umyl som sa a vidím." Pýtali sa ho: "Kde je ten človek?" Odpovedal: "Neviem."

Zaviedli tohto predtým slepého k farizejom. Bola totiž sobota, keď Ježiš urobil blato a otvoril mu oči. Preto sa ho aj farizeji pýtali, ako sa mu otvorili oči a on im povedal: "Priložil mi na oči blato, umyl som sa a vidím."

Niektorí z farizejov hovorili: "Tento človek nie je od Boha, lebo nezachováva sobotu." Iní však vraveli: "Ako môže hriešny človek robiť takéto znamenia?" A rozštiepili sa. Znova sa pýtali slepého: "Ty čo hovoríš o ňom? Ved' tebe otvoril oči?" On odpovedal: "Je prorok."

Židia však neverili, že bol slepý a že sa mu otvorili oči, kým si nezavolali rodičov uzdraveného. I pýtali sa ich: "Je to váš syn? A hovoríte, že sa narodil slepý? Ako to, že teraz vidí?" Rodičia odpovedali: "Vieme, že je to náš syn a že sa narodil slepý, ale nevieme, ako to, že teraz vidí, ani nevieme, kto mu otvoril oči. Jeho sa spýtajte, má svoje roky, nech hovorí sám za seba." Toto povedali jeho rodičia, lebo sa báli Židov. Židia sa už totiž uzniesli, že vylúčia zo synagógy každého, kto by Ježiša uznal za Krista. Preto jeho rodičia povedali: "Má svoje roky, jeho sa spýtajte."

Znova teda zavolali človeka, čo bol predtým slepý, a vraveli mu: "Vzdaj Bohu slávu! My vieme, že tento človek je hriešnik." On však odpovedal: "Či je hriešnik, neviem; len jedno viem, že som bol slepý, a teraz vidím." Povedali mu teda: "Čo urobil s tebou? Ako ti otvoril oči?" Odpovedal im: "Už som vám povedal, a nechceli ste počuť. Prečo to chcete počuť znova? Chcete sa aj vy stať jeho učeníkmi?"

Vtedy mu začali nadávať: "Ty si jeho učeník, my sme Mojžišovi učeníci. My vieme, že k Mojžišovi hovoril Boh, no o tomto nevieme, ani odkiaľ je."

Ten človek im odpovedal: "Práve toto je zvláštne, že vy neviete, odkiaľ je, a on mi otvoril oči. Vieme, že Boh hriešnikov nevyslyší; ale kto si ctí Boha a koná jeho vôľu, toho vyslyší. Nikdy nebolo počuť, že by bol niekto otvoril oči slepému od narodenia. Keby tento človek nebol od Boha, nemohol by nič také urobiť."

Na to mu odvetili: "Celý si sa v hriechoch narodil, a ty nás poučáš?" A vyhnali ho von.

Ježiš sa dopočul, že ho vyhnali; a keď ho stretol, oslovil ho: "Veríš v Syna človeka?"

On sa spýtal: "A kto je to, Pane, aby som mohol v neho veriť?" Ježiš mu povedal: "Už si ho videl; a je to ten, čo sa s tebou rozpráva." On povedal: "Verím, Pane." A padol pred ním na kolená.

Ježiš hovoril: "Súdiť som prišiel na tento svet: aby tí, čo nevidia, videli, a tí čo vidia, aby oslepli." Počuli to niektorí farizeji, čo boli s ním, a pýtali sa: "Vari sme aj my slepí?" Ježiš im povedal: "Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech. Ale hovoríte: 'My vidíme.' A tak váš hriech ostáva."